A X. ÉVFOLYAMBA LÉPTÜNK…

ROZMÁN LÁSZLÓ

I. ÉVFOLYAM, 2003–2004

Tisztán emlékszem az Apáczai Kiadó születésnapjaira, a jelesebb eseményekre, a Budapesti Központ avatására, a tudatos és imponáló építkezésre. Emlékszem a „poénkodásra", hogy 14 évesen már személyi igazolványt lehet kérni, s azt hiszem, a Kiadó nagykorúvá válása, a „18 év 18 érv" már sokunk életében emlékként jelenik meg.

Mindezek ismeretében – és nem elfeledkezve az azóta is eltelt időről – nagy öröm számunkra, hogy a Tanítás-Tanulás a X., jubileumi évfolyamához érkezett. A Kiadóhoz hasonlóan itt is módomban állt végigkísérni az „építkezést", a kezdeti lépésektől a mai arculati, tartalmi megjelenésig. A küldetéstudat tíz év alatt sem változott, s ha ehhez még azt a többletfunkciót is hozzászámítjuk, hogy a szakmai ismeretek átadásán túl lapunk élő kapcsolatot képez a Kiadó és a tanítók, tanárok, igazgatók, illetve a szerzők és a pedagógusok között, akkor valóban jó érzés az elmúlt tíz évre visszagondolni. A változás lépéseit most nem idézzük fel, elég, ha néhány korábbi címlapot felvillantunk, és látszik a változás. Az alapfelfogás persze a külcsíntől függetlenül nem változott. Fogékonyság az újra, tudatos téma- és szerzőválasztás, az Olvasók meghallgatása, javaslataik beépítése, és leginkább a Pedagógusok szolgálata, mely az Apáczai Kiadó alapfilozófiájának is nagyon fontos része.

X. ÉVFOLYAM, 2012–2013

Szerkesztőtársam, Somogyi Mónika nevében is megköszönöm az eddigi bizalmat és biztatást. Erre számítunk a továbbiakban is, s zárszóként álljon itt egy rövidke üzenet, melyet a TANYA általunk tartott előadásán kaptunk arra a kérdésre, hogy mit várnának, szeretnének az Apáczai Kiadótól, lapunktól:

„Jó egészséget Nektek. Sok örömet, kitartást a munkátokhoz. Meggyőződésem erősítését, a magyarságot."

Minden további szószaporításnál hitelesebben vallhatnak azok, akik a kezdetektől a lap munkatársai (voltak, vagyunk):

Ranschburg Jenő professzor úr

A lapban megjelent első cikkében ezekkel a szavakkal köszöntötte az olvasókat: *„Őszinte öröm és valódi megtiszteltetés számomra, hogy ezzel a kis írással egy olyan lap megjelenését köszönthetem, mely azt a feladatot tűzte maga elé, hogy az alsós gyerekeket nevelő pedagógusok – a tanítónők és a tanítók – szakmai problémáival foglalkozzék."*

Lapunk indulásától életének utolsó pillanatáig dolgozva, nyolc évfolyamon keresztül örvendeztetett meg minket színvonalas, emberközpontú írásaival. Nagy megtiszteltetés számunkra, hogy a munkatársunk volt.

Széplaki Erzsébet
érdemes tankönyvíró

„Kamaszkorom legkedvesebb műsora a TTT, azaz a Tízen Túliak Társasága volt. Sok tanácsot, ötletet kaptam, hogy okosan éljem az életem. Felnőtt koromra a 3 T-ből kettő lett, a TT, vagyis a Tanítás-Tanulás. Most én igyekszem ötleteket, tanácsokat adni a kollégáimnak, hogy még eredményesebb legyen a pedagógiai munkájuk. Remélem, ezzel hozzá tudok járulni ahhoz, hogy a TT legyen a legkedvesebb lapjuk."

Esztergályos Jenő, az Apáczai Kiadó ügyvezető igazgatója

Az Apáczai Kiadónak és szerény személyemnek nem lehet szebb gondolata a szolgálatról, mint Apáczai Csere János gyönyörű „jeligéje":

„…azok közül, akik tanulmányaikban
elő tudják segíteni a magyar ifjúságot
én a legkisebb,
de azok közül, akik elő akarják segíteni,
a legnagyobb vagyok."